

VECKOBLADET

Nr 5 3/4 i webbform

050916

Om F!

Mycket har sagts och skrivits om F! efter årsmötet. Förutom att diskutera deras möjligheter i riksdagsvalet har det mesta av kommentarerna handlat om deras inställning till olika samlevnadsformer och könsneutral namngivning. Säkert kul men enligt min uppfattning inte några huvudfrågor inför ställningstagandet om man skall rösta på F! eller inte. Den som trots allt vill fördjupa sig i namnproblematiken kan lyssna på Shel Silversteins kända text, A boy named Sue, gärna i Johnny Cashs tolkning. Sensmoralen av namngivningen är inte entydig här!

Men nog om detta, det utträttades viktigare ting än så på deras kongress, men eftersom de själva uttrycker det så vackert så avstår jag från egna skrivelser och nöjer mig med att citera från deras hemsida.

"Feministiskt initiativ har lyckats med det som många trodde inte gick. Vi har byggt broar mellan olika generationers kvinnokämpar och vi har byggt broar mellan den feministiska rörelsens olika grenar (antirasism, hbt, kvinnofolkrörelsen). Detta är unikt. Vi har skrivit historia och vi har tillsammans börjat arbetet med att föra in en helt ny dimension i politiken. Vi har, för att citera statsvetaren Maud Eduards, gjort det mest förbjudna. Vi har visat att män som grupp är en politisk kategori. Vi har omvandlat ett universellt ingenting till ett specifikt någonting och vi utkräver politiskt ansvar i termer av kön och makt."

Göran Persson

Citat I

"Genom de förändringar som tog sin början i oredan efter Olof Palmes död har Sverige förvandlats till en obetydlig, råvaruproducerande lydstat i Europas utkant, utan fungerande eget försvar och utan egen utrikespolitik, med en levnadsstandard lägre än Italiens, sämre sociala förmåner för dem som verkligen behöver sådana än i övriga Norden, med långsam tillväxt och låg produktivitet, präglad av samma ökande klyftor, politiska vilshenhet och misstro mot överheten som i jämförbara randstater i Syd- och Östeuropa. Ingenting gör i dag Sverige unikt."

Göran Hägg, Välfärdsåren. Svensk historia 1945-1986. W&W 2005

CitatII

Sverige är ett bra land, ett land att vara stolt över.

Utländska bedömare ser i Sverige ett land som står sig väl i en global konkurrenssituation, ett land som klarar omställningen i en ny tid, ett land där optimism och framtidstro är befogad.

Tillväxt, forskning, hållbar utveckling, jämställdhet, levnadsstandard, sysselsättning, barnomsorg - på område efter område placerar sig Sverige på tätpositioner.

Statsminister Göran Persson

Inledningen till regeringsförklaringen 050913

Ovanstående två citat stämmer väl överens med den devis som brukar pryda våra trycka nummer: Same, same but different...

Från kulturnatt till allaktivitetsdag

Programhäftet "Kulturnatten Lund 18 sep 2005" kostar 20 kr och är snyggt och välredigerat. Dess förord berättar om drygt tvåhundra olika aktiviteter. Beundransvärt? Ja, men låt oss ändå dissekera lite.

Officiellt invigs kulturnatten kl. 18, på Stortorget scen av Margareta Larson från Sagohuset (som råkat få sitt namn felstavat i programmet). Då är det fortfarande fem kvart till solnedgången. Men om vi ändå generöst accepterar en så tidig nattstart kan vi konstatera att en sjättedel av programpunkterna är avslutade vid det laget. Sen har vi frågan vad som ska räknas som ett självständigt arrangemang. För 40 kr (vuxna) kan man följa med på den spökrunda som utgår från Domkyrkoplan. Det gör den nio gånger, varav blott den sista under spöktimmen. Det blir nio arrangemang med arrangörernas räknasätt.

"Natten" både börjar och slutar tidigt. Klockan två är det över, och de arrangemang som håller ut så länge handlar båda om det ätligt sköna: ostronbar på Grands hörna och grillparty på Bar Express.

"Vad är kultur?" lyder en evig fråga. Grovt uttryckt finns det två poler: finkultur och odling, det vill säga all mänsklig verksamhet, ett om man så vill antropologiskt kulturbegrepp. Tidens tendens är att det senare vinner på det förras bekostnad: se till exempel på DN:s och Sydsvenskans kultursektioner som alltmer otvunget blandar in ren (kommersiell) underhållning i det traditionella kulturmaterialiet (den senare tidningen placerade igår en artikel om Malmö konsthall under rubriken "Nöje"), och på kommunerna (bland annat Lund) som slår samman fritids- och kulturförvaltningar och sätter teaterdirektörer att basa över fotbollsplaner.

Med tanke på detta är det högst naturligt att programhäftet innehåller både gymnastikuppvisning på Stortorget (kl. 11) och Korpens motionslopp som av någon anledning kallas Kulturtramp. Liksom invigning av nya idrottshallen på Linero.

Vare med detta sagt att det finns anledning att sätta citattecken kring både kultur och natt.

Det blir kanske bra ändå, men det finns skäl att påpeka dessa devalveringar. Och att påminna om Kulturnattens upprinnelse: Gösta-John Bredbergs (fp) idé, inspirerad av Bandyntatten i Bollnäs, att Lund skulle ägna en natt åt det som stan var bra på. Att konceptet var lyckat bevisas inte minst av alla kommuner, från Staffanstorp till Köpenhamn, som tagit efter och inrättat egna kulturnätter.

De första kulturnätterna i Lund hade faktiskt program som sträckte sej fram till soluppgången. Vad hände? Jo, att medelålderskohorten som utgör huvuddelen av publiken blir sömning och går hem och knyter sej klockan elva, förutom de tappra nattvandrare som försöker hålla efter de ungdomar som tar över ett slag. Och det andra fenomenet, den breddning av kulturbegreppet som onekligen också är en förflackning: Kulturnatten är en etablerad och uppmärksamman institution som attraherar allsköns arrangörer, antingen det handlar om "Introduktion till en kurs om kristen tro" (Pingstkyrkan kl. 18) eller vinprovning à 60 kr (återigen Grand).

Efter allt detta gnäll några positiva kommentarer:

- Visst är det kul att pianoprofessor Pålsson spelar i Saluhallen, ett av Kulturnattens återkommande och omtyckta inslag.

- Visst är det trevligt att ett par universitetsinstitutioner engagerar sej och sprider populärvetenskap.

- Visst blir man glad åt att det äntligen visas utomhusfilm (Mårtenstorget), något som Veckobladet har efterlyst i åtskilliga år.

- Visst är det bra att det händer nåt på Västra stationstorget.

Själv funderar jag på att ta del av fransk damkörsmusik (Helgeandskyrkan kl. 18), kolla Andrzej Ploskis bilder på Galleri Ängeln, studera aktuella plan- och byggprojekt (Stadsbyggnadskontoret) - det är mycket på gång i Lund just nu, och stanna upp på nåt av

ställena där det spelas svängig musik. Samt ta en sväng om Västerkyrkan med dess ambitiösa program, om inte annat som en uppmärksamhet åt Gösta-John.

Gunnar Sandin

South of the border

Den politiske kåsörens liv har sina mörka sidor. Det kan gå veckor när politiken inte har något annat att erbjuda än vardagliga frågor utan det där lilla extra. Desto gladare blir man när ämnen serveras på fat som nu i måndags.

Jag talar naturligtvis om Brottsförebyggande rådets tankar om att systembolaget skulle tillämpa lägre priser i Skåne än i landet för övrigt. Logiken bakom är oklanderlig: det är i Skåne systembolagets försäljning har sjunkit allra mest beroende på den livliga inköpstrafiken till Danmark och Tyskland. Regeringen är orolig för systembolagets siffror, men andra regioner i landet har inte påverkats så mycket så varför skulle man sänka priset där? Förslaget måste anses vara briljant i sin nyktra realism: social ingenjörskonst när den är som bäst.

Dvs. det kan finnas vissa invändningar. Det är ju inte alltid så lätt att vara skåning på besök norrut i landet och jag fruktar att det skulle bli värre efter reformen. Smålänningar, dalmasar m.fl. skulle i all tysthet gå och reta upp sig och sedan gå till rena handgripligheter när de hör några skånska diftonger på allmän plats. Jag tror att simpel avund skulle hindra dem från att se klokheten i förslaget.

Omfattande reseliv

Sen har vi ju också det här med belastningen på kommunikationerna. Man kan nog utgå från att även med sänkta priser så kommer skåningarna att fortsätta att fara till Danmark för att handla öl medan danskarna fortsätter att fara till Tyskland. Men nu kommer dessutom hallänningar, smålänningar och blekingebor att fara till Skåne för att tillgodogöra sig de lägre priserna. När så dessa resenärer kommer hem med sina varor kan de förväntas vilja sälja dem vidare, med viss avans - man har ju hört mycket om affärssinne och entreprenörsanda där norrpå. Det innebär i så fall att bohuslänningar, samt väst- och östgötar också kommer ut på vägarna. En mäktig våg av människor och flaskor kan alltså komma att svalla över landet.

Problemet är också diskontinuiteterna, t.ex. priströskeln mellan Örkelljunga och Markaryd. Eller ta situationen borta vid Blekingegränsen där de traditionella slagsmålen mellan skåningar och blekingar vid Valje Nöje kan komma att ta ny fart efter en sådan reform. Jag tror man måste ha en mera kontinuerlig prisFunction där priserna ligger som lägst närmast brofästet i Limhamn och färjelägena i Helsingborg medan de är högre redan i t.ex. Arlöv eller Ödåkra för att inte tala om Skurup och Åstorp. Ja, sen skulle alltså priset stiga och gå asymptotisk mot det mellansvenska normalpriset och kanske uppnå detta i höjd med linjen Borås- Jönköping- Västervik.

Absurt? Nej, BRÅ- förslaget är helt konsekvent i sitt fullföljande av gällande linje i svensk alkoholpolitik: låt folk suppa skallen av sig så länge vi inte stöter EU för pannan och ändå tar hänsyn till statsinkomsterna. Men visst, vi har härmed också fullföljt en klassisk linje i svensk kåseritradition: det är garanterat roligt att tala om alkohol.

Åldersnoja

På Sydsvenskan i Lund var det i veckan dags för det reportage som återkommer ungefär vart fjärde år och som handlar om att det är så få ungdomar i fullmäktige. Det brukar sedan följas upp strax efter valet med ett reportage om fullmäktiges yngsta ledamot som stjärnögt får blicka ut över läsekretsen på en halvsida.

Den grundläggande insikten här måste vara att ålder är ingen moralisk kategori. Låg ålder har i sig alltså inte något eget värde, snarare tvärtom. Den som inte levt så länge har inte hunnit

uppleva och lära sig så mycket, det bara är så. Erfarenheterna från Lunds fullmäktige av mycket unga ledamöter är också nedslående. Vi har hört ungmoderater predika nyliberalism på ett sätt som fått deras egna partikamrater att vrida sig i bänkarna av pinsamhet, vi har sett ungmommunister starta en fullmäktigekarriär med storartade paroller men tröttna redan efter något halvår. Jag har sagt det förr och det är väl lite att ta i men: det är onaturligt att intressera sig för kommunalpolitik före 30 års ålder. Visst, man kan engagera sig för daghem eller i trafikfrågor eller nåt annat men att sitta där och ta ställning i alla de praktiska och organisatoriska frågor det handlar om i en kommun kräver ett sinnelag som få besitter i unga år. Vad jag säger är naturligtvis inte att ungdomars behov och erfarenheter inte ska få komma till tals, men det sker inte bäst genom att sätta nittonåringar på listorna.

Klokare med åren

Jag ska inte förneka att jag med stigande ålder har ändrat mig på den här punkten. Jag ser att skribenten Ludwig Rasmusson, nybliven pensionär, nu bedriver en kraftfull kampanj mot åldersdiskrimineringen i yrkeslivet. Men det bekräftar väl bara tesen om att det är först vid mogna år man kommer till bättre insikt?

Lucifer